

ANEXĂ

Procedura

de soluționare a contestațiilor prevăzute la art. 366 alin. (2), art. 369 alin. (5), art. 374 alin. (2), art. 377 alin. (4), art. 382 alin. (2), art. 385 alin. (4), art. 390 alin. (2) și art. 393 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Art. 1 – În înțelesul prezentului ordin, termenele și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(1) - autoritatea emitentă este structura emitentă a deciziei contestate, respectiv autoritatea prevăzută la art. 359 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și Comisia instituită prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 219/2016,

(2) - structura de specialitate este structura prevăzută la art. 2 alin. (1) din Anexele nr. 2 și nr.4 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2482/2017, respectiv biroul/compartimentul avize și autorizații (case de marcat) din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și biroul/compartimentul cu atribuții de autorizare din cadrul birourilor vamale de interior și/sau frontieră,

(3) – direcția de specialitate este direcția cu atribuții de management al domeniilor reglementate specific din cadrul Ministerului Finanțelor Publice

Art. 2 – (1) Operatorul economic care se consideră lezat în drepturile sale printr-o decizie emisă de autoritatea emitentă, poate formula contestație potrivit prevederilor art. 366 alin. (2), art. 369 alin.(5), art. 374 alin. (2), art. 377 alin. (4), art. 382 alin. (2), art. 385 alin. (4), art. 390 alin. (2) și art. 393 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

(2) Contestația formulată împotriva deciziilor autorității emitente este calea administrativă de atac prin care se solicită autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, după caz, reexaminarea deciziei contestate, în sensul revocării sau modificării acesteia.

Art.3 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare ale contestatorului;
- b) obiectul acesteia;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;
- e) semnătura persoanei îndreptățite.

(2) Contestația se depune la sediul structurii de specialitate, în termenul prevăzut la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, respectiv în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, sub sancțiunea decăderii.

(3) Structura de specialitate, la primirea acesteia, va întocmi dosarul contestației, precum și o notă în care va prezenta informații privind cauza

supusă analizei, precum și punctul de vedere referitor la această cauză și le va transmite *direcției de specialitate* în vederea soluționării.

(4) Dosarul contestației va cuprinde: contestația în original, ce trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite, împuternicirea avocațială/procură/mandat în original sau în copie legalizată, după caz, actul prin care se desemnează administratorul special/administratorul judiciar/lichidatorul, decizia atacată și documentele care au stat la baza emiterii acesteia, în copie, dovada comunicării deciziei atacate, extras din procesul-verbal de ședință privitor la decizia contestată și orice alte documente care au legătură cu cauza supusă soluționării existente la nivelul autorității emitente a deciziei și/sau depuse de contestator.

(5) În cazul în care contestația este depusă direct la *direcția de specialitate*, aceasta o va transmite structurii de specialitate, în vederea constituirii dosarului contestației, a verificării condițiilor procedurale, precum și a întocmirii notei cu punctul de vedere privind cauza supusă analizei.

(6) Nota va cuprinde precizări privind îndeplinirea condițiilor de procedură, mențiuni privind sesizarea organelor de urmărire și cercetare penală, după caz, mențiuni cu privire la motivele care au stat la baza emiterii deciziei contestate, precum și punctul de vedere asupra cauzei supuse analizei, având în vedere toate argumentele contestatorului și documentele în susținere. În caz contrar dosarul se restituie în vederea completării.

(7) Nota se aprobă de către conducătorul structurii de specialitate.

(8) În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat cunoștință de decizia atacată, inclusiv în situația în care comunicarea prin publicitate a fost viciată prin nerespectarea procedurii în materie, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.

(9) În situația depunerii prin poștă a contestației, structura de specialitate este obligată să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă contestația.

(10) Dispozițiile privind termenele din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător, astfel:

a) termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

b) când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Art. 4 – (1) Dacă contestația este formulată printr-un împuternicit, sau în cazul în care contestatorul se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare și i-a fost ridicat dreptul la propria administrare, se aplică în mod corespunzător dispozițiile prevăzute la art.3 alin.(4) din prezentul ordin.

(3) Confirmările de primire se vor anexa la dosarul cauzei.

Art. 5 – (1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia.

(2) În situația în care contestatorul dorește să retragă contestația, cererea de retragere se depune la sediul Ministerului Finanțelor Publice și trebuie să fie semnată de acesta sau de împuternicit, cu îndeplinirea aceluiași condiții de formă prevăzute la formularea și depunerea contestației.

(3) Retragerea contestației poate fi făcută în tot sau în parte. În situația în care cererea de retragere are ca obiect doar anumite capete de cerere din contestația inițială, despre aceasta se va face mențiune în decizia emisă în soluționarea cauzei; contestația și cererea de retragere parțială vor fi conexe, pentru o mai bună soluționare a cauzei.

(4) După primirea cererii de retragere a contestației, *direcția de specialitate* va comunica contestatorului decizia prin care ia act de faptul că acesta a solicitat retragerea contestației și va informa organul emitent al deciziei contestate despre acest fapt.

(5) Decizia prin care se ia act de retragerea contestației urmează procedura emiterii și comunicării deciziilor emise în soluționarea contestațiilor.

Art. 6 – (1) Direcția de specialitate analizează contestațiile în raport cu susținerile formulate de contestator, cu dispozițiile legale invocate de acesta și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(2) - Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii.

(3) Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.

(4) Contestatorul sau împuterniciții acestuia, după caz, pot să depună probe noi în susținerea cauzei pe tot parcursul soluționării contestației.

Art. 7 – (1) Pentru lămurirea cauzelor, *direcția de specialitate* poate solicita puncte de vedere altor direcții de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau altor instituții competente să se pronunțe în cauzele respective.

(2) La solicitarea *direcției de specialitate*, pentru lămurirea aspectelor care fac obiectul contestației, organele competente vor efectua cercetarea la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal de constatare, care va fi atașat la dosarul contestației aflat în curs de soluționare.

(3) *Direcția de specialitate* va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

(4) În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat etc.

(5) Contestatorul poate solicita susținerea orală a contestației fie în cuprinsul acesteia, fie prin cerere separată, o singură dată în cadrul procedurii de soluționare a contestației. Contestatorul va putea aduce lămuriri suplimentare cu privire la argumentele din cuprinsul contestației și documente prin care înțelege să își probeze afirmațiile. Susținerile contestatorului și ale reprezentantului autorității emitente a deciziei atacate vor fi consemnate într-o minută ce va fi anexată la dosarul contestației. Pentru acuratețea consemnărilor, cu acceptul contestatorului și al reprezentantului autorității emitente a deciziei, discuțiile pot fi înregistrate pe suport audio.

Art. 8 – (1) În soluționarea contestației, *direcția de specialitate*, se pronunță prin decizie.

(2) Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în sensul că asupra ei *direcția de specialitate* nu mai poate reveni, cu excepția situațiilor privind îndreptarea erorilor materiale, potrivit legii.

Art. 9 – (1) Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde denumirea emitentului deciziei, denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numărul de înregistrare al contestației și obiectul cauzei.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea emitentului deciziei în emiterea acesteia.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

(5) Decizia se emite la nivelul *directiei de specialitate* și se semnează de către conducătorul acesteia, *sau în lipsa acestuia de către înlocuitorul său de drept conform fișei postului*.

(6) Direcția de specialitate va ține evidența deciziilor într-un registru, din care să rezulte numărul atribuit deciziei de soluționare, numărul de înregistrare al contestației la Ministerul Finanțelor Publice și la direcția de specialitate, identitatea contestatorului, precum și soluția adoptată.

Art. 10 - (1) Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ atacat;

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

c) fiind fără obiect, în situația în care măsura contestată nu a fost stabilită prin decizia atacată;

d) nedepusă în termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;

e) fiind depusă de o persoană lipsită de calitate de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită

de calitate procesuală;

f) fiind depusă de o persoană lipsită de capacitate de exercițiu, potrivit legii.

(2) Soluțiile asupra contestațiilor nu sunt prevăzute limitativ.

(3) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

Art. 11 – (1) Decizia de soluționare a contestației se transmite structurii de specialitate .

(2) Structura de specialitate, va comunica contestatorului decizia de soluționare a contestației prin modalitățile de comunicare a actului administrativ prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

(3) După comunicarea deciziilor de soluționare a contestațiilor către operatorii economici contestatori, structura de specialitate va actualiza baza de date NSEA Autorizări.

Art. 12 - (1) Îndreptarea erorilor materiale se va realiza cu respectarea prevederilor art. 53 din Codul de procedură fiscală.

(2) Prin erori materiale se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din decizii, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului, potrivit legii, sau care privesc fondul deciziei.

(3) Erorile materiale din deciziile de soluționare a contestațiilor pot fi îndreptate de către *direcția de specialitate* la inițiativa acesteia, a autorității emitente sau a contestatorului.

(4) Prevederile alin.(3) nu se aplică deciziilor de soluționare a contestațiilor pentru care s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege, iar soluția este definitivă.

(5) În situația solicitării de îndreptare a unei erori materiale din decizia de soluționare a contestației de către autoritatea emitentă sau de contestator, *direcția de specialitate* poate solicita și alte documente necesare justificării erorilor.

(6) Decizia de rectificare a actului care conține erori va avea același număr de înregistrare, la care se adaugă particula "bis" și va purta data emiterii efective.

(7) Decizia de soluționare a contestației care corectează erori materiale va fi comunicată atât structurii de specialitate, cât și contestatorului.

Art. 13. Prevederile art. 3 alin. (2) – (7) din prezenta procedură nu se aplică contestațiilor depuse împotriva deciziilor emise de Comisia instituită în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 219/2016.